

7) Rozstrzygnięcie o kosztach w sprawie T-381/15 nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 31 stycznia 2019 r. – Georgios Pandalis / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), LR Health & Beauty Systems GmbH

(Sprawa C-194/17 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 oraz art. 75 – Unijny znak towarowy Cystus – Dodatki do żywności nieprzeznaczone do celów medycznych – Stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do znaku – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Postrzeganie określenia „cystus” jako wskazówki opisowej dotyczącej głównego składnika rozpatrywanych towarów – Obowiązek uzasadnienia

(2019/C 112/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Georgios Pandalis (przedstawiciel: A. Franke, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: N. Weber i L. Thiel, Rechtsanwälte)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Georgios Pandalis zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG / Land Berlin

(Sprawa C-220/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Ważność dyrektywy 2014/40/UE – Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych – Przepisy dotyczące „składników” – Zakaz dotyczący aromatyzowanych wyrobów tytoniowych

(2019/C 112/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Land Berlin

Sentencja

- 1) Analiza pierwszego pytania prejudycjalnego nie wykazała, by istniał jakikolwiek czynnik mogący podważać ważność przepisów art. 7 ust. 1, 7 i 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE.
- 2) Artykuł 7 ust. 14 dyrektywy 2014/40 należy interpretować w ten sposób, że, po pierwsze, pojęcie „kategorii wyrobu” w rozumieniu tego przepisu obejmuje papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów oraz, po drugie, że procedura, jaką należy zastosować w celu ustalenia, czy określony wyrób tytoniowy osiąga przewidziany w tym przepisie limit wynoszący 3 %, powinna zostać określona zgodnie z prawem wewnętrznym danego państwa członkowskiego.
- 3) Artykuły 8–11 dyrektywy 2014/40 należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one państwom członkowskim ustanawiać dodatkowych terminów transpozycji poza tymi przewidzianymi w art. 29 i 30 tej dyrektywy.
- 4) Analiza drugiego pytania prejudycjalnego nie wykazała, by istniał jakikolwiek czynnik mogący podważać ważność przepisów art. 9 ust. 1 akapit drugi, art. 9 ust. 4 lit. a) zdanie drugie, art. 9 ust. 6, art. 10 ust. 1 lit. b), e) i f), a także art. 11 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze dyrektywy 2014/40.
- 5) Przepisy art. 13 ust. 1 lit. c) i art. 13 ust. 3 dyrektywy 2014/40 należy interpretować w ten sposób, że nakazują one państwom członkowskim ustanowienie zakazu stosowania informacji odnoszących się do smaku, zapachu, środków aromatyzujących lub innych dodatków również wtedy, gdy informacje te nie stanowią informacji mających charakter reklamowy i stosowanie danych składników jest nadal dozwolone.
- 6) Analiza trzeciego pytania prejudycjalnego nie wykazała, by istniał jakikolwiek czynnik mogący podważać ważność przepisów art. 13 ust. 1 lit. c) i art. 13 ust. 3 dyrektywy 2014/40.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 31 stycznia 2019 r. – Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

(Sprawa C-225/17 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Stwierdzenie przez Sąd Unii Europejskiej nieważności umieszczenia w wykazie – Zmiana kryteriów umieszczenia w wykazie osób i podmiotów, których aktywa podlegają zamrożeniu – Ponowne umieszczenie w wykazie – Dowody odnoszące się do daty poprzedzającej pierwsze umieszczenie w wykazie – Okoliczności znane przed pierwszym umieszczeniem w wykazie – Powaga rzeczy osądzonej – Zakres – Pewność prawa – Ochrona uzasadnionych oczekiwań – Zasada *ne bis in idem* – Skuteczna ochrona sądowa

(2019/C 112/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co.. (przedstawiciele: M. Taher, solicitor, M. Lester QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Kneale i M. Bishop, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Gauci i T. Scharf, pełnomocnicy)